

CAMOUFLAGEBUNKER

De bunker die toch ook een huis kon zijn

Stichting Bunkerbehoud herstelt weer een bunker in oude staat: met puntdak en camouflagemuren.

door **Maurits Sep**

MIDDELBURG – Het is nogal opzienbarend: een puntdak op een bunker. Maar als de Duitsers nou iets niet wilden, was dat hun bunker aan de Abeelseweg de aandacht zou trekken. Juist daarom zetten ze er een dak op. Zodat vliegende vijanden zouden denken dat het gewoon een woonhuis was, zoals er meer staan in het gebied tussen Middelburg en Vlissingen. Ook voor geallieerde grondtroepen moest de bunker zo min mogelijk opvallen. Vandaar de camouflages op de muren: nageschilderde ramen en deuren.

Bijna zeventig jaar na de oorlog staat er weer een dak op de bunker. En de komende maanden worden ook de muren weer beschilderd.

De bunker op de hoek van de Abeelseweg en de Nieuwe Vlissingeweg behoorde tot het Landfront Vlissingen. Het is een personeelsbunker van het type 621. „Het was ook een commandobunker. De bunker lag strategisch aan het landfront Vlissingen, bij de doorgaande weg en het Kanaal door Walcheren”, verduidelijkt Cor Heijkoop van Stichting Bunkerbehoud.

Juist vanwege het strategisch belang van de bunker in het landfront en - meer nog - vanwege de

bijzondere camouflage, hecht de stichting veel waarde aan het behoud van dit exemplaar. Heijkoop: „We hebben er eerst voor gezorgd dat het Landfront Vlissingen een rijksmonument is geworden. Daarna hadden we drie speerpunten. Het eerste was behoud van deze bunker aan de Abeelseweg. Verder wilden we een fiets- en wandelpad bij de bunkers in Koudekerke uitbreiden en de tankversperringen bij Valkenisse uitgraven.”

Die laatste twee speerpunten zijn gerealiseerd. Het eerste liet op zich wachten, maar sinds de bun-

ker en het omliggende terrein in handen zijn gekomen van de Stichting Monumentenbeheer Middelburg, komt deze wens van Bunkerbehoud ook uit.

De stichting steekt eigen geld in de restauratie en heeft er Europese subsidie voor gekregen. De bunker wordt niet opengesteld voor publiek. „Hooguit incidenteel, op afspraak. We gaan hem vooral gebruiken voor opslag van spullen. En we nemen hem op in onze Battlefield Tours. Mensen die daarop meegaan krijgen hem van buiten te zien. Het gaat bij deze bunker ook meer om het uiterlijk dan het innerlijk. Wat hem bijzonder maakt, zijn immers het puntdak en de nepramen en nepdeuren.”

De camouflage werkte wel, zegt Heijkoop. „De geallieerden durfden niet zomaar het risico te nemen hem te beschieten. Het kon immers ook een huis zijn.”

■ Vrijwilligers van Stichting Bunkerbehoud meten uit op welke plekken de nep-ramen en -deuren geschilderd moeten worden.